

רשומות

קובץ התקנות

6 באפריל 2006

6473

ח' בניסן התשס"ו

עמוד

648.	תקנות צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) (הובלת בהמות), התשס"ו-2006.
655.	תקנות הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה) (מכירת גז על ידי יצרני גז), התשס"ו-2006.
658.	תקנות התעבורה (תיקון מס' 8), התשס"ו-2006.
660.	תקנות הנפט (עקרונות פעולה לחיפושי נפט והפקתו בים), התשס"ו-2006.
	צו המשטרה (דין משמעתי, בירור קבילות שוטרים והוראות שונות) (כינון בית דין לערעורים).
661.	התשס"ו-2006.
661.	כללי צער בעלי חיים (ניסויים בבעלי חיים) (תיקון), התשס"ו-2006.
	הודעת פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (מחיר שירותי תשתית לתדלוק מטוסים בנמל התעופה בן גוריון).
661.	התשס"ו-2006.
662.	הודעת רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות (אגרות רישום), התשס"ו-2006.

תקנות צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) (הובלת בהמות), התשס"ו-2006

בתוקף סמכותי לפי סעיף 19(2) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994' (להלן – החוק), באישור ועדת החינוך והתרבות של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. מטרת תקנות אלה לצמצם את סבלן של בהמות בעת הובלתן, תוך התחשבות בצורכי החקלאות.

מטרה

2. בתקנות אלה –

הגדרות

"בהמות" – בקר, צאן, גמלים וחזירים;

"בעל הרכב" – הבעל הרשום ברישיון הרכב, לענין רכב שיש עליו הסכם שכירות או הסכם של מקח-אגב-שכירות או הסכם מכר – האדם המחזיק ברכב מכוח ההסכם;

"הובלה" – העברת בהמה ממקום אחד למשנהו באמצעות כלי רכב לרבות טעינתה ופריקתה;

"היתר" – היתר שניתן לפי תקנות מחלות בעלי חיים (הסדרת תנועת בעלי חיים בישראל), התשמ"ב-1982¹;

"המנהל" – מנהל השירותים הווטרינריים או מי שהוא הסמיך לענין תקנות אלה, כולן או מקצתן;

"משגח" – אדם שעבר הכשרה כאמור בתקנה 3;

"משך ההובלה" – משך הזמן שמתחילת ההובלה עד סיום ההובלה;

"נקודת המוצא" – המקום שהוטענה בו הבהמה על כלי רכב;

"נקודת יעד" – המקום שנפרקה בו הבהמה מכלי הרכב;

"סיום ההובלה" – רגע הפריקה של הבהמה האחרונה מכלי הרכב;

"עיסוק" – בתמורה או שלא בתמורה;

"תא הובלה" – רכב או חלק ממנו שאיננו מחולק במחיצות פנימיות;

"תחילת ההובלה" – רגע התפיסה של הבהמה הראשונה לצורך הטענתה על כלי הרכב שימש להובלתה.

3. (א) תכנית להכשרת משגיחים תכלול למידה של:

(1) תקנות אלה;

(2) טכניקות הובלה וצורכי רווחה של בהמות;

(3) שיטות למזעור סבלן של בהמות בהובלה.

(ב) תכנית ההכשרה תוגש לאישור המנהל, ראה המנהל כי התכנית תואמת את מטרות החוק יאשרה, ורשאי הוא לאשרה בתנאים.

(ג) סיים אדם הכשרה תינתן לו תעודת משגח.

4. (א) לא יוביל אדם בהמות, אלא אם כן הוא משגיח או שבמשך ההובלה כולה נוכח משגיח.

חובת השגחה
ופיקוח

¹ ס"ח התשנ"ד, עמ' 56 ועמ' 304; התשס"א, עמ' 42.
² ק"ת התשמ"ב, עמ' 1118.

(ב) המשגיח חייב בהשגחה על הבהמות ברציפות או בפרקי זמן קצובים לפי נסיבות ההובלה ורגישותן של הבהמות המובלות וכן חייב הוא לעשות כל שניתן למניעת הפרה של תקנות אלה; נעברה עבירה לפי תקנה 18 רואים את המשגיח כמי שהפר את חובתו כאמור זולת אם הוכיח שנהג בלא מחשבה פלילית ובלא רשלנות ועשה כל שניתן כדי למנוע את העבירה.

(ג) בעת ההובלה יהיו בידי המשגיח הוראות ואמצעים להזעקת עזרה, לרבות עזרה וטרינרית במקרה חירום.

(ד) נפגעה בהמה במשך ההובלה, ידאג המשגיח למתן עזרה ראשונה במהירות האפשרית, ובמידת הצורך לטיפול על ידי רופא וטרינר או להמתת חסד.

(ה) ראה משגיח במשך הובלת בהמות כי הופרה הוראה מהוראות תקנות אלה, יודיע על כך לאלתר לממונה, בכתב.

5. (א) לפני תחילת כל הובלה ימלא המשגיח, במקום שיועד לכך בהיתר, את הפרטים היתר הובלה הרשומים בתוספת הראשונה.

(ב) ההיתר יהיה ברשות הנהג בעת ההובלה, ועותק אחד שלו יימסר למי שמוסמך לדרוש אותו לפי כל דין, אם דרש.

(ג) בתום ההובלה יוסיף המשגיח במקום שיועד לכך בהיתר את מקום ומועד סיום ההובלה ואירועים מיוחדים אם התרחשו, ויחתים עליו את מי שקיבל את הבהמות לשליטתו.

(ד) בסיום ההובלה ישלח המשגיח עותק אחד של ההיתר ללשכה הווטרינרית המחוזית שבתחומה נמצאת נקודת היעד; היתר שהתקבל בלשכה וטרינרית יישמר לתקופה שלא תפחת מ־5 שנים.

(ה) עותק אחד לפחות של ההיתר יישמר בידי המשגיח לתקופה שלא תפחת משנה.

6. (א) לא יטעין אדם בהמה בכלי רכב לצורך הובלתה – הובלה אסורה

(1) אם היא חולה או פצועה, למעט – לצורך טיפול רפואי, ולמעט אם פציעתה או מחלתה קלה ואינה משפיעה על רווחתה בעת ההובלה;

(2) אם היא המליטה במהלך 48 השעות שלפני ההובלה, למעט לצורך טיפול רפואי;

(3) אם קיימת אפשרות ממשיית שהובלתה תגרום לה, עקב מצבה, לעקה חמורה.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) –

(1) ניתן להטעין בהמה לשחיטה דחופה כמשמעותה בתקנה 78 לתקנות מחלות בעלי חיים (שחיטת בהמות), התשכ"ד–1964³, ובלבד שהיא מסוגלת לעמוד בכוחות עצמה ובתעודה שנתן רופא וטרינר בהתאם לתקנה האמורה קבע הרופא הווטרינר תנאי הובלה הולמים למצבה ואת משך הזמן המרבי להובלתה;

(2) רשאי המנהל, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להתיר הובלה אם ראה שהנסיבות מחייבות זאת.

³ ק"ת התשכ"ד, עמ' 837; התשס"ד, עמ' 742.

7. (א) לא יוביל אדם בהמה אם משך ההובלה עולה על –

(1) שש שעות לצאן, בקר וגמלים;

(2) ארבע שעות לחזירים.

(ב) מוביל בהמה יובילה בלא הפסקות ובאופן רצוף בנסיבות הענין.

(ג) המנהל רשאי, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לאשר משך הובלה ארוך מזה הנקוב בתקנת משנה (א), אם ראה שהנסיבות מצדיקות זאת.

(ד) על אף האמור בתקנות משנה (א) ו-(ב) מותרים עיכובים הנחוצים לרווחת הבהמות המובלות, או הנחוצים לשם בדיקות וטרינריות, בדיקות מכס, בדיקות ביטחוניות ובדיקות מטעם גורמי פיקוח וטרינריים, ובלבד שעיכובים אלה לא יימשכו מעבר לזמן הקצר ביותר המספיק למטרת העיכוב; גורמי עיכוב כאמור יובאו בחשבון לפני תחילת ההובלה וינקטו כל האמצעים למניעתם, לצמצומם או להכוונה מראש של הבהמות לנקודת יעד חלופית.

(ה) עוכבה הובלת בהמות, ינקוט המשגיח את כל האמצעים הנחוצים לטיפול בהן ובמידת הצורך לפריקתן או להעברתן לתנאי החזקה מתאימים.

8. (א) אדם שבהמה נמצאת בשליטתו בנקודת המוצא ייתן לה גישה מלאה למזון ולמים, עד לטעינתה על כלי רכב, ואולם לחזיר המובל לשחיטה אין לתת מזון לאחר השעה השמינית שלפני טעינתו. מזון ומים בנקודת המוצא והיעד

(ב) אדם שבהמה נמצאת בשליטתו מעת פריקתה מכלי רכב, ייתן לה גישה למים מיד עם פריקתה.

9. (א) בעת איסוף בהמות, הטענתן ופריקתן – איסוף בהמות הטענתן ופריקתן

(1) לא יטעין אדם צאן בכלי רכב, אלא אם כן תא ההובלה שבו נטען הצאן, מואר;

(2) לא ישליך אדם בהמה;

(3) לא יכה אדם בהמה במקל או במכשיר אחר לרבות במאיץ חשמלי, ואולם לא יישא אדם באחריות פלילית על שימוש סביר בכוח אם היא בוגרת, והשימוש בכוח היה נחוץ באופן סביר בנסיבות הענין והוא לא פגע בראשה;

(4) לא ירים אדם בהמה על ידי תפיסה בראשה, בקרניה, בזנבה או בפרוותה;

(5) לא ידחוף אדם בהמה ולא יגרור אותה באמצעים מכניים;

(6) לא יתלה אדם בהמה באוויר.

(ב) הוראות תקנת משנה (א) (5) ו-(6) לא יחולו לענין הטענה או פריקה של בהמה באמצעים מכניים המתאימים לסוגה ובלבד שניתן לכך מראש ובכתב אישור של רופא וטרינר, שפורטו בו האמצעים המכניים, הנסיבות והנימוקים לאישור השימוש בהם.

(ג) בלי לגרוע מהוראות תקנת משנה (א), לא יעשה אדם התופס בהמה לשם הובלתה, מטעין אותה בכלי רכב, או פורק אותה ממנו, דבר שיש אפשרות ממשית שיגרורם לה עקה חמורה.

10. מי שבהמה נמצאת בשליטתו לצורך איסופה, טעינתה בכלי ההובלה או פריקתה ממנו, לא יאסוף, יעמיס או יפרוק כאמור, ולא ירשה לאחר לעשות כן, אלא אם כן התקיימו תנאים אלה:

מעבר, כבש (רמפה) ומשטח הטענה

(1) המעבר, הכבש ומשטח ההעמסה המיועד למעבר בהמות לצורך איסופן, העמסתן ופריקתן בנוי או מרופד באופן שמונע החלקה של הבהמות, נפילתן או פגיעה אחרת בהן, וכן באופן שמאפשר ניקיון וחיטוי;

(2) היה הכבש משופע, אין השיפוע עולה על 30 מעלות ועל גבי הכבש מותקנים פסי רוחב שגובהם שני סנטימטרים והמרחק ביניהם 20 סנטימטרים;

(3) המעבר, הכבש ומשטח ההעמסה מצוידים בדפנות המונעות נפילת בהמות מהם ואשר חוסמות את שדה הראיה של בהמות לצדדים;

(4) המעבר, הכבש ומשטח ההעמסה עשויים באופן שאינו מאפשר לבהמות לראות דרכם;

(5) לעוסקים בהטענה יש גישה נוחה לכל קטע של המעבר, הכבש ומשטח ההטענה המיועד למעבר הבהמות.

11. בעל רכב, לא יוביל בהמה ולא ירשה לאחר לעשות כן אלא אם כן התקיימו בתאי תאי הובלה ההובלה תנאים אלה:

(1) דפנות התאים חזקות דיין לשאת את משקל הבהמות ולעמוד בתנאי ההובלה;

(2) אין בתאים בליטות או חריצים העלולים לפגוע בבהמות או שהבהמות עלולות להילכד בהם;

(3) רצפת התאים אינה משופעת והיא עשויה מחומר המונע החלקה;

(4) פתח תא ההובלה יהיה בנוי באופן שמאפשר הכנסת בהמות, הוצאתן וסגירת התא בלא חשש לפגיעה בבהמות;

(5) מבנה הרכב והתאים מאפשר פיקוח מבחץ על מצב הבהמות שבתוכם;

(6) תאי ההובלה יהיו נקיים לפני תחילת כל הובלה, ינוקו לאחר סיומה ויחוטאו בחומר שאושר לכך לפי תקנות מחלות בעלי חיים (תכשירים כימיים), התשמ"ב-1982.

12. בעל הרכב או מי שהבהמות נמצאות בשליטתו בנקודת המוצא לא יוביל בהמות ולא מרחב בהובלה ירשה לאחר לעשות כן אלא בהתקיים תנאים אלה:

(1) צפיפות הבהמות בתא ההובלה לא תעלה על הקבוע בתוספת השניה לגבי אותו סוג של בהמות;

(2) בתא אחד לא יובלו יותר משלושים כבשים או יותר מעשרים חזירים.

13. מי שהבהמות נמצאות בשליטתו בנקודת המוצא לא יאפשר הובלה בתא אחד של: הפרדה בין בהמות

(1) בהמות העלולות לפגוע זו בזו;

(2) בהמות ממינים ביולוגיים שונים או בגדלים שונים באופן משמעותי; ואולם הוראה זו לא תחול על הובלת עזים וכבשים שמקורם באותו עדר;

(3) פרטים שעוינים זה את זה על בסיס פרטני או מתוך טבעם הביולוגי.

14. (א) בעל רכב ומי שנוהג ברכב לא יוביל בו בהמות אם מטען הרכב כולל חומרים מסוכנים כהגדרתם בחוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1993.

⁴ ק"ת התשמ"ב, עמ' 668; התשנ"ד, עמ' 1292.

⁵ ס"ח התשנ"ג, עמ' 28.

(ב) הנהג ימנע, ככל האפשר, את חשיפתן של בהמות בזמן ההובלה לטלטולים, לחבטות, לזעזועים ותאוצה וכן יימנע, ככל האפשר, מהאצות חדות ומעצירות פתע, יאט במיוחד בסיבובים ויימנע, עד כמה שאפשר, מתנועה בדרכים משובשות.

15. (א) בעל רכב ומי שנוהג ברכב לא יוביל בהמות ברכב אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

(1) בדפנות הרכב פתחים המאפשרים תנועת אוויר חופשית לבהמות המובלות בו (בתקנות אלה – רכב פתוח);

(2) ברכב מותקנת ופועלת מערכת אוורור או צינור מכנית שאישר המנהל לאחר התייעצות עם מומחים, נציגי גורמים חקלאיים ונציגי ארגונים למען בעלי חיים (בתקנות אלה – רכב מאוורר).

(ב) בעל רכב ומי שנוהג ברכב לא יוביל בהמות ברכב פתוח אלא אם כן התקיימו כל אלה:

(1) שטח כלי הרכב המשמש להובלת הבהמות מקורה או מכוסה ברשת צל;

(2) משך ההובלה לא יעלה על שלוש שעות אם –

(א) הטמפרטורה צפויה לעלות על 32 מעלות צלזיוס;

(ב) ההובלה מתבצעת בין השעות 10:00 ל-17:00 בתקופה שבין 1 במאי ו-1 בנובמבר של כל שנה.

(ג) בעל הרכב ומי שנוהג בו לא יוביל בהמות ברכב מאוורר אלא אם כן התקיימו שני אלה:

(1) פעולת מערכת האוורור איננה תלויה בפעילות מנוע הרכב;

(2) ברכב קיימים פתחים מספיקים לאוורור טבעי במקרה של כשל במערכת האוורור.

(ד) נוצר עומס חום עקב כשל של מערכת האוורור ברכב מאוורר יפתח מי שנוהג בו את הפתחים, וידאג שהרכב יהא בתנועה רצופה במשך ההובלה, ככל האפשר; היה הכרח לעצור את הרכב, יעצור אותו במקום מוצל, ויבטיח קירור המטען בכל אמצעי סביר, לרבות התזת מים או פריקת הבהמות ביעד חלופי, לפי הצורך.

16. לא יישא אדם באחריות על הפרת הוראה מהוראות תקנות אלה, אם הדבר היה נחוץ באופן מידי להגנת בהמות והפגיעה הצפויה בהם כתוצאה מההפרה היתה קטנה מזו שהיתה צפויה אלמלא ההפרה.

17. הוראות תקנות 4 ו-5 לא יחולו על הובלה של פחות מ-5 בהמות למרחק שאינו עולה על 30 ק"מ.

18. (א) אלה דינם – מאסר שישה חודשים:

(1) המוביל בהמות בלא משגיח בניגוד להוראות תקנה 4(א);

(2) משגיח שהפר את חובת הפיקוח המוטלת עליו כאמור בתקנה 4(ב);

(3) משגיח שהפר את חובתו לתת עזרה וטיפול לבהמה כאמור בתקנה 4(ד);

(4) המטעין בהמה בכלי רכב לצורך הובלתה בניגוד לתקנות 6 או 9;

(5) המוביל בהמה בניגוד לתקנה 7;

(6) מי שאינו מספק לבהמה שבשליטתו גישה למזון ולמים, בניגוד לתקנה 8;

- (7) מי שבהמה נמצאת בשליטתו לצורך איסופה, העמסתה על רכב הובלה או פריקתה ממנו, והוא פועל בניגוד לתקנה 10;
- (8) בעל רכב שמוביל בהמות, שפועל בניגוד לתקנה 11;
- (9) בעל רכב או מי שהבהמה נמצאת בשליטתו בנקודת המוצא שפועל בניגוד לתקנה 12;
- (10) מי שבהמות נמצאות בשליטתו בנקודת המוצא והוא מאפשר הובלתן בתא אחד בניגוד לתקנה 13;
- (11) בעל רכב או נהג רכב, שמוביל בהמות ברכב בניגוד לתקנות 14(א) או 15;
- (12) נהג רכב שמוביל בהמות בניגוד לתקנה 14(ב).
- (ב) אלה דינם – קנס כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין:
- (1) משגיח שאין בידיו בעת ההובלה ההוראות והאמצעים כאמור בתקנה 4(ג);
- (2) משגיח שראה שבמשך הובלת בהמות הופרה הוראה מהוראות תקנות אלה, ולא הודיע על כך בהתאם לתקנה 4(ה);
- (3) משגיח שהפר הוראה הנוגעת להיתר, לפי תקנות 5(א), (ג), (ד) או (ה);
- (4) נהג שאין ברשותו היתר, בניגוד לתקנה 5(ב).
19. (א) תחילתן של תקנות 1, 2, 6, 7, 8, 9, 11, 13, 14, 15(ב) ו-16 – 6 חודשים מיום פרסומן. תחילה
- (ב) תחילתן של תקנות 3, 4, 5, 10, 12, 15(א) ו-17 – שנתיים מיום פרסומן.

תוספת ראשונה

(תקנה 5(א))

למילוי על ידי משגיח בהתאם להטענה על כלי הרכב –

כתובת נקודת המוצא של ההובלה:

כתובת נקודת היעד של ההובלה:

פרטי הבעלים של בעלי החיים בנקודת המוצא:
(שם, כתובת, טלפון)

פרטי הבעלים של בעלי החיים בנקודת היעד:
(שם, כתובת, טלפון)

תאריך ההטענה: שעת תחילת ההטענה:

סוג בעלי החיים שהוטענו (*): מספר בעלי החיים שהוטענו:

..... מספר בעלי החיים שהוטענו:

..... מספר בעלי החיים שהוטענו:

..... מספר בעלי החיים שהוטענו:

(*) כשמדובר בכבשים יש לציין – גזוזות/צמר שעוביו יותר מ־2 סנטימטרים.

גיל בעלי החיים שהוטענו: צעיר/בוגר

בעלי החיים הוטענו –

[] כקבוצה אחת

סוג בעל החיים משקל ממוצע מס' פרטים שטח תא

[ב'] קבוצות נפרדות (יש לפרט את מספר בעלי החיים בכל קבוצה ואת השטח שהוקצה לה):

סוג בעל החיים משקל ממוצע מס' פרטים שטח תא
סוג בעל החיים משקל ממוצע מס' פרטים שטח תא
סוג בעל החיים משקל ממוצע מס' פרטים שטח תא
סוג בעל החיים משקל ממוצע מס' פרטים שטח תא
רכב ההובלה:

סוג ומספר הרישוי של רכב ההובלה:

רכב פתוח/מאוורר

שטח המטען המשמש את בעלי החיים: מ"ר

פרטי נהג הרכב (שם ומספר זהות):

פרטי בעל הרכב (שם, כתובת):

פרטי המשגיח (שם ומספר זהות):

.....	
מקום פריקת הבהמה האחרונה	שעת סיום ההובלה*
.....	
חתימת המשגיח	שם מקבל הבהמות בנקודת היעד וחתימתו

אירועים מיוחדים בעת ההובלה:

יש לרשום כאן אירועים מיוחדים שהתרחשו בעת ההובלה וגרמו לעיכוב או פגיעה בבעלי החיים.

.....
.....

* רגע פריקת הבהמה האחרונה מכלי הרכב.

תוספת שנייה

(תקנה 12(1))

צפיפות מרבית של בהמות בהובלה*

בקר

סוג	משקל ממוצע בקילוגרם	שטח במטר רבוע לבעל חיים	מספר בעלי חיים למטר רבוע
עגלים קטנים	עד 55	0.3-0.4	2.5-3.3
עגלים בגודל בינוני	55-110	0.4-0.7	1.4-2.5
עגלים כבדים	110-200	0.7-0.95	1-1.4
בקר בינוני	200-325	0.95-1.3	0.7-1
בקר כבד	325-550	1.3-1.6	0.6-0.7
בקר כבד מאוד	עולה על 550	יותר מ-1.6	פחות מ-0.6

כבשים

סוג	משקל ממוצע בקילוגרם	שטח במטר רבוע לבעל חיים	מספר בעלי חיים למטר רבוע
טלאים	16	0.17	5.8
כבשים גזוזות וטלאים שמשקלם מעל 26 ק"ג	עד 55	0.3–0.2	5–3.3
כבשים גזוזות וטלאים	עולה על 55	יותר מ־0.3	פחות מ־3.3
כבשים בהריון מתקדם	עד 55	0.5–0.4	2.5–2
כבשים בהריון מתקדם	עולה על 55	יותר מ־0.5	פחות מ־2

עזים

סוג	משקל ממוצע בקילוגרם	שטח במטר רבוע לבעל חיים	מספר בעלי חיים למטר רבוע
עזים קטנות וגדיים	עד 35	0.3–0.2	5–3.3
עזים וגדיים	35–55	0.4–0.3	3.3–2.5
עזים	עולה על 55	0.75–0.4	2.5–1.3
עזים בהריון מתקדם	עד 55	0.5–0.4	2.5–2
עזים בהריון מתקדם	עולה על 55	יותר מ־0.5	פחות מ־2

חזירים

עד משקל ממוצע של	מטר רבוע לבעל חיים	מספר בעלי חיים למטר רבוע
25 ק"ג	0.15	6.6
60 ק"ג	0.35	2.8
80 ק"ג	0.40	2.5
100 ק"ג	0.42	2.3
120 ק"ג	0.51	1.9
עולה על 120 ק"ג	0.7	1.4

* צפויה הטמפרטורה בעת ההובלה לעלות על 25 מעלות צלזיוס, יוגדל השטח לכל בעל חיים ב־5 אחוזים נוספים.

* לכבשים שעובי כסות הצמר שלהן גדול מ־2 סנטימטרים יוגדל השטח לכל בעל חיים ב־5 אחוזים.

כ' באדר התשס"ו (20 במרס 2006)

זאב בונים

(חמ 3449–3)

שר החקלאות ופיתוח הכפר

תקנות הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה) (מכירת גז על ידי יצרני גז), התשס"ו–2006

בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה), התשמ"ט–1989' (להלן – החוק), אני מתקין תקנות אלה:

¹ ס"ח התשמ"ט, עמ' 28; התשנ"ד, עמ' 51; התשנ"ט, עמ' 120.

1. בתקנות אלה –

"בז"ן" – בתי הזיקוק לנפט בע"מ;

"גז" – גז פחמימני מעובה, אשר בבעלות יצרני גז, לרבות מרכיביו, זולת פרופילן ואיזובוטילן;
"המנהל" – כהגדרתו בסעיף 3(א) לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989² (להלן – חוק הגז);

"חודשי מחסור" – חודשים שבהם אין בידי בז"ן לספק את מלוא הביקוש לגז;

"יצרן גז" – כל אחד מאלה:

(1) בז"ן;

(2) כאו"ל, בתקופה שבה היא מייצרת ומוכרת גז;

"כאו"ל" – כרמל אולפינים בע"מ;

"כושר אספקה" – מלוא כושר הייצור של יצרני גז בזמן נתון, למעט ייצור גז לשימוש עצמי במיתקניהם;

"ספק גז" – כהגדרתו בסעיף 14 לחוק, ובלבד שהוא בעל רישיון לפי סעיף 13 לחוק הגז;

"ספק גז פעיל" – ספק גז הרוכש גז מבז"ן, החל בחודש שרכש לראשונה גז מבז"ן;

"ספק גז קטן" – ספק גז הפעיל למעלה משנה אך לא יותר משלוש שנים, ובלבד שאינו תאגיד קשור לספקי גז אחרים, ואשר חלקו היחסי בגז שסיפקה לו בז"ן, ביחס לשאר ספקי הגז, בשלושת החודשים שקדמו לחודש שלפני חודש המחסור, אינו עולה על 5 אחוזים;

"שליטת רישיון" – התליית רישיון אשר ניתן לפי סעיף 13 לחוק הגז, ביטולו או סירוב לחדשו;

"תאגיד קשור" – חברה קשורה כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968³, וכן כמה תאגידים אשר בעל מניות אחד מחזיק ב־25 אחוזים או יותר מן הערך הנקוב של הון המניות המונפק של כל אחד מהם או מכוח ההצבעה בהם, או שהוא רשאי למנות 25 אחוזים או יותר מהדירקטורים של כל אחד מהם.

2. בז"ן לא תפלה באספקת גז בין ספקי הגז השונים.

3. (א) בז"ן תודיע לכל ספק גז ולמנהל ב־1 בכל חודש, בכתב, מהי תחזית כושר אספקה שלה הצפוי לכל אחד מששת החודשים הרצופים הבאים לאחר חודש ההודעה ותעשה כל שביכולתה כדי לעמוד בתחזית כאמור; בז"ן תודיע לספקי הגז על כל סטיה העולה על 5 אחוזים מתחזית כאמור, מיד לאחר שנודע לה על כך; בז"ן תפרט את נימוקי היווצרות הסטיה כאמור לפני המנהל.

(ב) בחודש שבו כאו"ל מייצרת גז לשם מכירה, תודיע כאו"ל לבז"ן ב־1 בחודש מהי כמות הגז שברעתה למכור באותו חודש; שיעור הגז מתוך הכמות האמורה אשר תמכור לכל ספק גז, ייקבע בידי בז"ן, על פי הכללים בתקנות אלה.

4. בעבור כל חודש שבעדו נעשית הזמנה, תקבל בז"ן הזמנות מספקי גז, עד היום העשירי בכל חודש שקדם לו.

5. בחודשי מחסור יספקו יצרני גז לספקי הגז את כל כושר האספקה שלהם, לרבות גז שהוזמן מיצרן גז, אך נותר במיתקניו או הוחזר אליהם, לשם שיווק הגז שלא כחומר זינה.

אִי־הפליה
באספקת גז
תחזית ייצור

הזמנת גז

חובת מכירה

² ס"ח התשמ"ט, עמ' 108.

³ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

6. (א) בחודשי מחסור יפרישו יצרני גז אחוז אחד מכושר האספקה שלהם לקרן אשר מתוכה יסופק גז, בכמויות שיוורה עליהן המנהל, לספקי גז הפעילים שנה או פחות (להלן – ספקי גז חדשים), וזאת בהתאם למספר צרכני הגז של ספקי גז חדשים, ובלבד שהללו לא יהיו תאגידים קשורים לספקי גז אחרים, ולא יהיו תאגידים קשורים בינם לבין עצמם.

(ב) יתרת הקרן האמורה בתקנת משנה (א), שהמנהל לא הורה לספק לספקי גז חדשים, או שספקי הגז החדשים לא צרכו אותה, שלא סופקה לספקי גז חדשים, תסופק לכל ספקי הגז הפעילים בכמות השווה לחלקם היחסי בגז שמספקת בז"ן לפי תקנות אלה.

7. (א) בחודש מחסור יספקו יצרני גז לכל ספק גז קטן גז בשיעור מן הכמות הכללית המסופקת, השווה לחלקו היחסי בגז שקיבל מבז"ן, ביחס לכל שאר ספקי הגז –

(1) בשלושת החודשים המקבילים בשנה הקודמת; לענין זה יראו את חודש המחסור כחודש השלישי במנין שלושת החודשים האמורים;

(2) בשלושת החודשים שקדמו לחודש שלפני חודש המחסור.

(ב) לענין חישוב שיעור הגז יהיה משקלן של התקופות האמורות בתקנת משנה (א) (1) ו-(2) שווה, ולא תבוא במנין כמות הגז שקיבל ספק גז לשם שיווקה כחומר זינה.

(ג) חודש שבו ספק גז לא רכש גז מבז"ן בשל שלילת רישיונו, יראוהו, לצורך חישוב שיעור הגז בתקנת משנה (א), כאילו סופק לו גז בכמות זהה לזו שסופקה לו בחודש האחרון שלפני שלילת הרישיון.

(ד) שיעור הגז שקיבל ספק גז קטן, יהיה כאמור בתקנות משנה (א) ו-(ב). בתוספת 10 אחוזים ממנו.

8. (א) בחודש מחסור יספקו יצרני גז לכל ספק גז שאינו ספק גז קטן, גז בשיעור מן הכמות הכללית המסופקת, השווה לחלקו היחסי בגז שסיפקה בז"ן, ביחס לשאר ספקי הגז שאינם ספקי גז קטנים –

(1) בשלושת החודשים המקבילים בשנה הקודמת; לענין זה יראו את חודש המחסור כחודש השלישי במנין שלושת החודשים האמורים;

(2) בשלושת החודשים שקדמו לחודש שלפני חודש המחסור.

(ב) לענין חישוב שיעור הגז יהיה משקלן של התקופות האמורות בתקנת משנה (א) (1) ו-(2) שווה, ולא תבוא במנין כמות הגז שקיבל ספק גז לשם שיווקה כחומר זינה; חישוב כאמור ייעשה מתוך כושר האספקה, בניכוי כמות הגז שהופרשה בעבור ספקי הגז החדשים והקטנים לפי תקנות 6 ו-7.

9. (א) ספק גז פעיל לא יספק גז, בחודש מחסור, לספקי גז פעילים אחרים, בכמות כוללת העולה על 5 אחוזים מכמות הגז שקיבל באותו חודש מבז"ן, או העולה על 0.5 אחוזים מכושר האספקה של בז"ן באותו חודש, לפי הנמוך מביניהם.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), רשאי ספק גז המייבא גז למכור לספקי גז פעילים כמות נוספת של גז השווה לכמות הגז שייבא.

10. (א) ספק גז שהוכיח למנהל, להנחת דעתו, כי התקשר בחוזה לאספקת גז עם צרכן גדול (להלן – מבקש), יורה המנהל לבז"ן להעביר למבקש את הגז בכמות נושא החוזה (להלן – העברה), ולגרוע אותו ממי שסיפק גז לצרכן הגדול קודם לכן, בכפוף לאמור בתקנת משנה (ב); ואולם אם לא צרך הצרכן הגדול מקודם גז, תופחת הכמות באופן יחסי מן הכמויות המסופקות לשאר ספקי הגז.

(ב) כמות הגז שתיגרע ממי שסיפק גז לצרכן גדול קודם לכן, תחושב לפי החלק היחסי של הגז שקיבל הצרכן הגדול מן הספק הקודם ביחס לכלל הגז שסיפקה בזמן בשלושת החודשים שקדמו לחודש שבו בוצעה העברה.

(ג) בתקנה זו, "צרכן גדול" – צרכן שצריכת הגז השנתית שלו מהווה כ-10% מאספקת הגז השנתית, שמקבל המבקש לפי תקנות אלה, אך לא פחות מ-50 טון גז לחודש.

11. בתחילת כל חודש, עד ליום החמישה עשר בו, תגיש בזמן למנהל דו"ח לגבי החודש שחלף לפי פרטים אלה:

דיווח למנהל

(1) פירוט הזמנות גז שהגישו ספקי גז;

(2) אופן חלוקת הגז בין כל ספקי הגז;

(3) כמויות הפרופילן והאיזובוטילן אשר סופקו.

ה' באדר התשס"ו (5 במרס 2006)

(חמ 2182-3)

רוני בר-און

שר התשתיות הלאומיות

תקנות התעבורה (תיקון מס' 8), התשס"ו-2006

בתוקף סמכותי לפי סעיף 14 ו-71 לפקודת התעבורה¹ (להלן – הפקודה), אני מתקין תקנות אלה:

1. אחרי תקנה 1495 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961² (להלן – התקנות העיקריות), יבוא:

"ערבות לרישיון 1495. תאגיד שהמפקח על התעבורה הורה לפי תקנות 1495 או 1495 כי יינתן לו רישיון לקו שירות למוניות, לא יקבל את הרישיון אלא אם כן הופקדה בידי המפקח על התעבורה ערבות לפי סעיף 14(ב)(2)(ג) לפקודה, בנוסח שלפי טופס 6 לתוספת האחת עשרה."

2. בתוספת האחת עשרה לתקנות העיקריות –

תיקון התוספת
האחת עשרה

(1) בטופס 3 –

(א) במקום הפסקה החל במילים "לבקשת אנו ערבים" עד "יעד יבוא:

"אנו ערבים בזה כלפי מדינת ישראל – משרד התחבורה לסילוק כל סכום עד לסך של ש"ח (במילים) ש"ח, אשר תדרשו מאת (להלן – התאגיד) בקשר לרישיון קו שירות, בהגדרתו בסעיף 14 לפקודת התעבורה, מספר קטלוגי מוצא יעד";

(ב) בפסקה הפותחת במילים "אנו מתחייבים בזאת" –

(1) אחרי "בלי שתהיו חייבים" יבוא "להוכיח או";

(2) במקום "התאגיד כלפיכם" יבוא "לתאגיד כלפיכם".

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; ס"ח התשס"ה, עמ' 430.

² ק"ת התשכ"א, עמ' 1425; התשס"ו, עמ' 204, עמ' 205, עמ' 207, עמ' 252, עמ' 416, עמ' 498 ועמ' 597.

“טופס 6
(תקנה 1495)

ערבות בנקאית

תאריך:
שם הבנק
שם הסניף
כתובת
מס' טלפון
מס' פקס'

לכבוד

משרד התחבורה

הנדון: ערבות בנקאית מס'

אנו ערבים בזה כלפי מדינת ישראל – משרד התחבורה לסילוק כל סכום עד לסך של ש"ח (במילים ש"ח), אשר תדרשו מאת בעל זכות ציבורית להפעלת מונית מס' (להלן – בעל המונית) בקשר לרישיון לנסיעת שירות כהגדרתו בסעיף 14 לפקודת התעבורה, שניתן לגבי אותה מונית.

סכום הערבות יעודכן ב־1 בינואר, של כל שנה לפי שיעור עליית מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה כפי שפורסם בחודש אוקטובר של השנה שקדמה למועד האמור לעומת המדד שפורסם בחודש אוקטובר של השנה שלפניה, ויעוגל לעשרת השקלים החדשים הקרובים.

אנו מתחייבים בזאת לשלם לכם מדי פעם בפעם, לפי דרישתכם הראשונה בכתב, בתוך 7 ימים מיום קבלת דרישתכם בכתב, כל סכום שתדרשו, עד לסכום כולל שלא יעלה על הסכום הנ"ל, בלי שתהיו חייבים להוכיח או לנמק את דרישתכם, בלי שתעמוד לנו כל טענת הגנה שיכולה לעמוד לבעל המונית כלפיכם ובלי שתהיו חייבים לדרוש תחילה את סילוק הסכום האמור מאת בעל המונית.

במכתב הדרישה יצוין מהו הסכום שאתם דורשים.

ערבות זו תהיה בתוקפה מיום עד יום ועד בכלל. בעל המונית יישא בכל הוצאה הכרוכה במימושה או בהארכתה של ערבות זו.

דרישה על פי ערבות זו יש להפנות לכתובת סניף הבנק הפורטת לעיל.

ערבות זו אינה ניתנת להעברה או להסבה.

.....
תאריך שם מלא חתימה וחותמת

כ' באדר התשס"ו (20 במרס 2006)

(חמ 83–3)

מאיר שטרית

שר התחבורה והבטיחות בדרכים

תקנות הנפט (עקרונות פעולה לחיפושי נפט והפקתו בים), התשס"ו-2006

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 4 ו-82 לחוק הנפט, התשי"ב-1952' (להלן – החוק), ולאחר התייעצות עם המועצה המייעצת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה –

"זכות נפט" – לרבות היתר מוקדם עם זכות קדימה כמשמעותה בסעיף 7א לחוק (להלן – היתר מוקדם עם זכות קדימה);

"הרשות המוסמכת" – הרשות המעניקה זכות נפט – שר התשתיות הלאומיות או הממונה על עניני הנפט – לפי הענין;

"קבלן" – מבצע בעבור בעל זכות נפט תכנית עבודה או מתכנן ומפקח פיקוח עליון על ביצוע תכנית עבודה.

הניסיון המזערי
הדרוש לקבלת
זכות נפט בים

2. מבקש זכות נפט יוכיח, להנחת דעת הרשות המוסמכת, ניסיון קודם שלו או של מועמדיו לקבלן, כמפורט להלן:

(1) היתר מוקדם עם זכות קדימה – ביצוע מיפוי סייסמי בים;

(2) רישיון בשטח ים שהעומק בו עד 100 מטרים – ביצוע קידוח אחד לפחות בים;

(3) רישיון בשטח ים שהעומק בו עולה על 100 מטרים – ביצוע קידוח אחד לפחות בים, בשטח שעומק המים בו עולה על 100 מטרים;

(4) חוקה בשטח ים שהעומק בו עד 500 מטרים – הפקה משדה נפט אחד בים לפחות;

(5) חוקה בשטח ים שהעומק בו בין 500 מטרים ועד 1,000 מטרים – הפקה משדה נפט אחד בים לפחות, בשטח שעומק המים בו עולה על 500 מטרים;

(6) חוקה בשטח ים שהעומק בו עולה על 1,000 מטרים – הפקה משדה נפט אחד לפחות בים, בשטח שהעומק בו עולה על 1,000 מטרים.

איתנות כלכלית
מובחת

3. (א) על מבקש היתר מוקדם עם זכות קדימה בים להוכיח, להנחת דעת הרשות המוסמכת, איתנות כלכלית כדי יכולת לממן את מלוא העלות המשוערת של ביצוע תכנית העבודה שתאשר וכן מחצית העלות המשוערת לביצוע קידוח אחד בשטח ההיתר.

(ב) על מבקש רישיון בים להוכיח, להנחת דעת הרשות המוסמכת, איתנות כלכלית כדי יכולת לממן את מחצית העלות המשוערת של תכנית העבודה שאושרה לרישיון.

שטח מרבי

4. (א) השטח המרבי של היתר מוקדם עם זכות קדימה בים יהיה 4,000 קמ"ר.

(ב) השטח המרבי של רישיון בים יהיה 400 קמ"ר.

החזר שטח
relinquishment

5. בתום תקופת ההיתר המוקדם יחזיר בעל זכות נפט 40 אחוזים לפחות משטח ההיתר, והוא יהיה רשאי לבקש, מכוח זכות הקדימה שהוענקה לו, רישיונות על השטחים שנותרו.

תחילה

6. תחילתן של תקנות אלה שלושים ימים מיום פרסומן.

כ' באדר התשס"ו (20 במרס 2006)

(חמ 3565-3)

רוני בר-און

שר התשתיות הלאומיות

¹ ס"ח התשי"ב, עמ' 322.

צו המשטרה (דין משמעתי, בירור קבילות שוטרים והוראות שונות) (כינון בית דין לערעורים), התשס"ו-2006

בתוקף סמכותי לפי סעיף 54 לחוק המשטרה (דין משמעתי, בירור קבילות שוטרים והוראות שונות), התשס"ו-2006,¹ אני מצווה לאמור:

1. מכונן בזה בית דין לערעורים, שידון בערעורים על פסקי דין של בית הדין למשמעת כינון בית דין לערעורים במשטרת ישראל;

2. מקום מושבו של בית הדין לערעורים הוא בירושלים. מקום מושב

ד' בניסן התשס"ו (2 באפריל 2006)

(חמ 3600-3)

גדעון עזרא

השר לביטחון הפנים

¹ ס"ח התשס"ו, עמ' 130.

כללי צער בעלי חיים (ניסויים בבעלי חיים) (תיקון), התשס"ו-2006

בתוקף סמכותה לפי סעיף 4(1) לחוק צער בעלי חיים (ניסויים בבעלי חיים), התשנ"ד-1994¹ (להלן – החוק), ובאישור שר הבריאות, מתקינה המועצה לניסויים בבעלי חיים כללים אלה:

1. בתוספת לכללי צער בעלי חיים (ניסויים בבעלי חיים), התשס"א-2001², בחלק של תיקון התוספת החלטת הוועדה, במקום "שלוש שנים" יבוא "ארבע שנים".

ל' בשבט התשס"ו (28 בפברואר 2006)

(חמ 3091-3)

אהוד זיו

יושב ראש המועצה לניסויים בבעלי חיים

נתאשר.

יעקב אדרי

שר הבריאות

¹ ס"ח התשנ"ד, עמ' 298; התשנ"ה, עמ' 365.

² ק"ת התשס"א, עמ' 752.

הודעת פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (מחיר שירותי תשתית לתדלוק מטוסים בנמל התעופה בן גוריון), התשס"ו-2006

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לצו פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (מחירי שירותי תשתית לתדלוק מטוסים בנמל התעופה בן גוריון), התשנ"ו-1996¹ (להלן – הצו), אני מודיע לאמור:

1. עקב שינויים במדד המחירים לצרכן, בשער החליפין של הדולר ובכמויות הדס"ל, החל ביום ערכון מחירים ג' בשבט התשס"ו (1 בפברואר 2006), מחיר השירות כאמור בסעיף 2 לצו הוא 1.71 סנט לגאלון.

כ"ט בטבת התשס"ו (24 בינואר 2006)

(חמ 2152-3)

אהוד יחיאלי

מנהל מינהל הדלק

¹ ק"ת התשנ"ו, עמ' 1529; התשס"ה, עמ' 946.

הודעת רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות (אגרות רישום), התשס"ו-2006

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2(ג) לתקנות רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות (אגרות רישום), התשמ"א-1980¹ (להלן – התקנות), אני מודיעה לאמור:

1. החל ביום ד' בניסן התשס"ו (2 באפריל 2006), הסכומים הנקובים בתקנה 1 לתקנות הם:

בשקלים חדשים

3,562	א. בעד רישום ראשון בענף ראשי
1,777	ב. בעד רישום נוסף של כל ענף ראשי
1,777	ג. בעד רישום ראשון בענף משנה
891	ד. בעד רישום נוסף של כל ענף משנה

א' בניסן התשס"ו (30 במרס 2006)

(חמ 925-3)

מלי ישראל

רשם הקבלנים

¹ ק"ת התשמ"א, עמ' 288; התשס"ג, עמ' 704.